

Dvě perličky na dně prázdninového zevlu

Poesie | 20.7.2009 @ 10.29

Ideál

Hle, já mám svůj ideál.
Za něj jsem se rváti jal,
tasím mysl, napnu sval,
bych se rval za ideál.

Za ideál bych se bil
do poslední kapky krve,
posledního zbytku sil.
Touha po něm ve mě reve,
mám ideál, znám svůj cíl:

Zachovat si v mysli jas,
rozum, cit a v srdci klid.
Do boje vykročit zas
a zas bít se za pravdy třpyt!

Kdybych prošel celý svět,
nadto navštívil jich víc,
putoval tisíce let,
nenašel bych nade Pravdu
ušlechtilějšího nic!

Podumání nad hodnotou

Život by byl otřepanou frází,
bezcenným artiklem v méně cenném světě.
Popelem ve větru, větrem hnanou sazí,
nepatrným zrnkem písku na planetě.

Vždyť bez Boha nemá život hodnotu,
také jakýkoli smysl postrádá.
Člověk žije pouze pro svou lopotu,
smrt mu potom brzy leze na záda.

A přece život náš velice vzácný je,
že nás má náš Bůh rád, že nás On miluje.
A přece život náš předivný smysl má,
který On zaručí, který nám Pán Bůh dá.

<https://selah.cz/poesie/dve-perlicky-na-dne-prazdninoveho-zevlu/>